

Arrest

nr. 272 564 van 10 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 10 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn en afkomstig uit Khan Younis, Gaza, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 12 juli 2018. Op 20 november 2018 werd aan verzoeker een bijlage 26*quater* betekend waarna hij op 6 februari 2019 werd verwijderd naar Spanje.

1.2. Verzoeker diende een tweede verzoek om internationale bescherming in België in op 2 mei 2019. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') verklaarde het verzoek ontvankelijk op 18 december 2019 en nam op 4 mei 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd in zijn arrest nr. X van 10 februari 2021.

1.3. Verzoeker diende, zonder België te hebben verlaten, op 28 mei 2021 een derde verzoek om internationale bescherming in, die door de commissaris-generaal ontvankelijk werd verklaard op 28 juni 2021.

1.4. Op 5 november 2021 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.5. Op 9 december 2021 neemt de commissaris-generaal de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U, Q. F., verklaart van Palestijnse origine te zijn en de soennitische strekking van de Islam aan te hangen. U stelt voorop te zijn geboren in Khan Younis, gelegen in de Gazastrook, meer bepaald in Abassan al-Kabira. U en uw familie zijn oorspronkelijke bewoners van de Gazastrook en in die zin dan ook niet geregistreerd bij de UNRWA. U ging naar school tot het laatste jaar van het middelbare onderwijs, maar nam niet deel aan de examens omwille van de Intifada. U ging na het middelbaar onderwijs aan de slag als arbeider in de bouwsector in Israël. Na de ondertekening van de Oslo-Akkoorden tussen de Palestijnen en de Israëli's (1993), kon u niet meer zonder toelating in Israël gaan werken. U besloot als kapper aan de slag te gaan in de Gazastrook. In 2004 opende u een eigen kapsalon in Khan Younis- stad. In 2008 werd u in uw kapsalon benaderd door leden van de Al Qassambrigades, de militaire vleugel van Hamas. Zij vroegen u om als informant voor hen te gaan werken. Zij wilden dat u namen zou doorgeven van klanten die tegen Hamas en tegen het gewapend verzet waren. U weigerde op dit verzoek in te gaan. Enige tijd later werd u s 'nachts door leden van Al Qassam vanuit uw huis gehaald. U werd naar een voor u onbekende locatie gebracht en gefolterd. De volgende dag mocht u beschikken.

In de periode 2011-2012 vond er een woordenwisseling plaats tussen gemaskerde mannen die in uw buurt rond liepen en die raketten afvuurden tussen de huizen naar Israëlisch grondgebied. Samen met andere buurtbewoners protesteerden jullie tegen deze gang van zaken omdat jullie vreesden dat de wijk door Israël als vergeldingsactie zou worden gebombardeerd. Hierop werden u en verschillende buurtbewoners opgepakt en enkele uren vastgehouden en geslagen. Jullie werden vervolgens zonder verdere voorwaarden vrijgelaten.

In de nasleep van de oorlog van 2014, toen jullie terugkeerden van een verblijf bij uw zus S. in Khan Younis omdat het daar veiliger was dan in Abassan al Kabira, werd u woedend bij het zien van de schade die de Israëlische bombardementen hadden aangericht. U richtte uw woede in de eerste plaats op Hamas en meer bepaald op al Qassam. Hierop kwamen leden van al Qassam naar u toe, sloegen u in uw gezicht en vertrokken weer.

Eind 2017 begin 2018 toen de betogingen in het kader van het 'Great March of Return' vorm begonnen te krijgen, raadde u mensen aan om niet aan deze demonstraties deel te nemen. Begin januari 2018 kwamen leden van al Qassam u opzoeken in uw kapsalon. Ze waren geïnformeerd over uw houding ten aanzien van de Great March of Return. Er werd een pistool tegen uw hoofd gezet en bedreigd met de dood als u uw mond niet zou houden. Na dit dreigement vertrokken ze. U nam hierop de beslissing om de Gazastrook te verlaten. U kwam enkel nog buiten om u te begeven naar het kapsalon. U verkocht een stuk grond om uw reis te kunnen betalen. In maart 2018 werd u nogmaals bedreigd door leden van al Qassam en aangemaand om uw mond te houden.

*Op 10 april 2018 verliet u de Gazastrook via de Erez - grensovergang op basis van valse medische documenten. U reisde met uw eigen Palestijnse paspoort en een visum voor Jordanië. U verbleef in een hotel in Jordanië tot 7 mei 2018 en reisde vervolgens via Turkije, Mauritanië, Mali, Algerije en Marokko via de Spaanse enclave in Marokko, Melilla, naar Spanje. Daar werd op 7 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming geregistreerd. Daar u had vernomen dat u in België meer kans zou maken op het verkrijgen van internationale bescherming, reisde u door naar België. Op 12 juli 2018 diende u bij de Belgische autoriteiten een **eerste** verzoek in om internationale bescherming. Op 20 november 2018 werd u een bijlage 26quater betekend. Op 6 februari 2019 werd u gerepatriëerd naar Spanje. U verbleef er een maand op straat en had er geen toekomst. Deze situatie maakte dat u terugkeerde naar België. U diende een **tweede** verzoek om internationale bescherming in op 02 mei 2019. Dit verzoek werd op 18 december 2019 ontvankelijk verklaard.*

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw Palestijns paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van de Palestijnse identiteitskaart van uw echtgenote, kopies van geboorteaktes van uw kinderen A., F., H., A. en L. en tenslotte een kopie van de Palestijnse identiteitskaart van uw moeder.

Op 4 mei 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in uw hoofde een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In juni 2020 tekende u beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 10 februari 2021 nam de RvV in uw hoofde tevens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (arrestnr. 248 877).

*U bleef in België en op 28 mei 2021 diende u een **derde** verzoek om internationale bescherming in. Op 28 juni 2021 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS.*

In het kader van uw derde verzoek verwijst u naar uw eerdere problemen met Al Qassem. U geeft aan dat deze op heden nog niet zijn opgelost. U weet dit aangezien uw broer en kinderen door hen werden aangesproken en ze naar u vragen.

Daarnaast verwijst u naar de algemene situatie in de Gazastrook. U haalt de moeilijke algemene socioeconomische situatie aan, alsook de veiligheidssituatie. Wat uw persoonlijke situatie betreft, haalt u aan dat uw woning tijdens de laatste oorlog van mei 2021 door een raket beschadigd werd. Uw moeder, echtgenote en kinderen waren op dat moment gevlucht naar de woning van uw zus. Op heden wordt de schade van de woning hersteld, van zodra deze hersteld is zullen ze terugkeren naar uw woning. De algemene situatie in de Gazastrook beïnvloedt tevens de socio-economische situatie van uw broers en zussen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een schrijven van Fatah betreffende uw lidmaatschap, een document van Al Qassem dat u onder huisarrest werd geplaatst (dd. februari 2018), een document van de mukhtar waarin geschreven staat dat uw woning aan de grens ligt en uw regio vaak doelwit is van militaire operaties (dd. 25 augustus 2021), foto's van uw huis dat beschadigd werd tijdens de laatste oorlog van mei 2021 en foto's van een tunnel naast uw huis die gebombardeerd werd.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van het administratief dossier en op basis van uw verklaringen die in het kader van onderhavig verzoek aflegde op 5 november 2021, dient vastgesteld te worden dat u noch de status van erkend vluchteling, noch de status van subsidiair beschermde toegekend kan worden en dit omwille van onderstaande redenen.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat het CGVS in kader van uw tweede verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat (i) u nalaat uw originele paspoort neer te leggen en vermoed wordt dat u doelbewust documenten achterhoudt om een grondig onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming te beletten, wat uw algehele geloofwaardigheid in gedrang brengt; (ii) geen geloof wordt gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten in 2008 omdat het opmerkelijk is dat Al Qassam zich zou wenden tot een lid uit een

Fatah-getrouwe familie om hem te rekruteren als informant en het niet overtuigend is dat zij u eerst ernstig zouden toetakelen en vervolgens geen enkele poging zouden ondernemen om u alsnog te dwingen voor hen te gaan werken; (iii) u wat de problemen met Al Qassam in 2001-2012 betreft, in uw verklaring volgend verzoek verklaart te zijn gefolterd naar aanleiding van uw kritiek op de raketlanceringen en daarvan tijdens het persoonlijk onderhoud geen gewag maakt, en verder niet blijkt dat u in de negatieve aandacht stond van Al Qassam aangezien u al na enkele uren kon beschikken en u daarna verder bleef wonen in uw eigen woning en uw kapperszaak uitbaatte; (iv) aan de doodsbedreigingen die u zou hebben ontvangen in januari 2018 omdat u jongeren zou hebben afgeraden deel te nemen aan de Great March of Return geen geloof kan worden gehecht aangezien uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze mars begon op 30 maart 2018 en niet eind 2017 zoals u beweert, (v) de door u neergelegde documenten geen ander licht werpen op deze appreciatie; (vi) nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat er in uw hoofde ernstige en concrete veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten; (vi) de commissaris-generaal na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig, veralgemeend geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, dan wel aan een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en (vi) de commissaris-generaal van oordeel is op basis van de informatie van het administratief dossier dat het op dit ogenblik mogelijk is terug te keren naar de Gazastrook. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming verwijst u naar het feit dat uw reeds aangehaalde problemen op heden nog steeds actueel zijn en dat dit een terugkeer naar de Gazastrook in de weg staat. U geeft aan dat AL Qassem nog steeds naar u vraagt. Zo werden uw kinderen en uw broer aangesproken op waar u was (Verklaring volgend verzoek dd. 11.06.2021, punt 16, CGVS p. 7-8). Er dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd en bijgevolg geen ander licht vermogen te werpen op de eerdere appreciatie.

Het document dat u neerlegt van Al Qassem, dat u onder huisarrest werd geplaatst, werpt evenmin een ander licht op de appreciatie van het CGVS. Dit document zou enkel dienen ter staving van een coherent en geloofwaardig asielrelaas, wat in uw geval niet blijkt. Dit document betreft bovendien een document van februari 2018, naar eigen zeggen had u het nog niet eerder in uw bezit (CGVS p.8). Dat u dit document nu pas neerlegt doet uw geloofwaardigheid mede teniet. Bovendien betreft dit een kopie waardoor de bewijswaarde van dit document sowieso zeer gering is. Daarnaast legt u nog een kopie van een schrijven van Fatah neer.

U wilt hiermee aantonen dat u deelnam aan sociale activiteiten en u benadrukt dat u geen politieke activiteiten bij Fatah verrichte (CGVS p.7). Dit document werpt totaal geen ander licht op de appreciatie van het CGVS, daar hieruit geenszins problemen in uw hoofde afgeleid kunnen worden.

Daarnaast haalt u in het kader van onderhavig verzoek tevens de algemene situatie in de Gazastrook aan op socioeconomisch vlak, alsook op veiligheidsvlak (Verklaring volgend verzoek dd. 11.06.2021, punt 20, CGVS p.7). U verwijst bovendien naar uw persoonlijke situatie, en in het bijzonder de gevolgen van de laatste oorlog in mei 2021 voor uw familieleden (Verklaring volgend verzoek dd. 11.06.2021, punt 16, CGVS p.3-6). Met betrekking tot deze motieven verwijst het CGVS vooreerst naar de beoordeling van de RvV in het kader van uw vorig verzoek betreffende het reëel risico op ernstige schade in uw hoofde in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet, en betreffende het risico op ernstige schade in uw hoofde in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (arrestnr. 248 877, dd. 10/02/2021):

“Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoeker in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet omwille van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Gaza stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende: “Uit uw verklaringen blijkt dat u in het bezit was van een eigen woning en een winkel. Uw woning gelegen in Abassan al Kabira bestond uit twee slaapkamers, een keuken, een salon en twee badkamers. U woonde in dit huis samen met uw moeder, echtgenote en uw 4 kinderen. De ramen van uw woning werden beschadigd tijdens de oorlog van 2012 en 2014, doch u was in staat om deze te herstellen (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u tot en met uw vertrek in uw kapsalon heeft gewerkt.

U verklaarde verschillende malen tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u goed uw brood verdiende (CGVS, p. 15, 20, 24). Verder geeft u aan dat de financiële situatie van uw familie gewoon was (CGVS, p. 10). U heeft een broer en zus die in Saoedi-Arabië woonachtig zijn. Daarnaast hebben twee van uw broers posities bekleed binnen de Palestijnse veiligheidsdiensten waarvoor zij tot op de dag van vandaag een loon ontvangen. Tenslotte geeft u aan dat u een goed contact hebt met uw familieleden en dat deze band wordt onderhouden. Niets uit uw verklaringen wijst er dan ook op dat u bij terugkeer geen beroep kan doen op uw familie noch dat zij niet bereidwillig zouden zijn om u te helpen. Uw reiskosten bedroegen 6000 dollar die u kon bekostigen door de verkoop van gronden die u in eigendom had (CGVS, p. 19). Nergens uit uw verklaringen kan aldus afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen." Verzoeker slaagt er niet in deze motieven die pertinent en correct zijn en steun vinden het administratief dossier te weerleggen. Immers door louter te stellen dat Gaza de noodzakelijkste benodigdheden mist zoals elektriciteit, water, bouw materiaal, medisch materiaal en internetartikelen in Le Monde van 2017 te citeren met betrekking tot een UN rapport over de omstandigheden in Gaza, alsook het artikel "Interview: UN's Robert Piper says political actors losing sight of suffering in Gaza" van 11 juli 2017, het artikel "Gaza onleefbaar door collectieve straf van Palestijnse president" van 18 juli 2017; het artikel "Geen water, geen stroom, Gaza is al onbewoonbaar" van 12 juni 2017, het AFP artikel "Etats-Unis suppriment 200 millions de dollars d'aides aux Palestiniens" van 25 augustus 2018; het artikel "Les Etats-Unis annulent 200 millions de dollars d'aide aux Palestiniens" van 25 augustus 2018 in Le Figaro en "L'administration Trump supprime l'aide à des hôpitaux palestiniens" van 8 september 2018 zonder dit op de individuele omstandigheden van verzoeker te betrekken, toont verzoeker geenszins aan dat hij in geval van terugkeer in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen waardoor hij onmogelijk kan voorzien in zijn elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting, gelet op de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot zijn profiel en dat van zijn familie. Hij brengt immers geen concrete elementen aan die betrekking hebben op zijn persoonlijke omstandigheden en die een ander licht kunnen werpen op de hoger geciteerde evaluatie van zijn persoonlijke levensomstandigheden in de Gazastrook in de bestreden beslissing, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier.

Voor zover verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een Israëliisch bombardement omdat zijn woonplaats aan de grens met Israël ligt, stelt de Raad vast dat volgens zijn verklaringen zijn familie nog steeds dezelfde woning betreft en geen aanstalten maakt om zich elders in Gaza te vestigen omwille van de luchtbombardementen. In dit verband wijst de Raad er bovendien op dat verzoeker verklaarde tijdens de oorlog van 2015 50 dagen in Khan Younis bij zijn zus te hebben verbleven en stelt dat "als er oorlog is dan gaan wij weg".

Verder blijkt nergens uit zijn verklaringen dat hij en zijn familie niet langer op zijn zus zouden kunnen rekenen indien nodig. De Raad stelt vast dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen. Het zonder meer verwijzen naar en citeren van landeninformatie over Gaza, die in dezelfde lijn ligt als de informatie van het CGVS, zonder deze informatie op zichzelf toe te passen, volstaat hiertoe niet."

Het Commissariaat-generaal is er zich voorts van bewust dat de jarenlange blokkade door Israël, "Operatie Beschermde Rand" in 2014, de vernietiging van de tunnels door de Egyptische en Israëliische autoriteiten en de versterking van de blokkade door de Egyptische autoriteiten een grote impact heeft op de humanitaire omstandigheden in de Gaza. Uit de COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza. Classes sociales supérieures van 30 november 2021 blijkt echter dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiliënsector, en een (kleiner wordende) middenklasse. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die over financiële middelen beschikken het hoofd kunnen bieden aan dagelijkse problemen zoals elektriciteitstekorten. Bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, schrijven hun kinderen in in particuliere scholen, kunnen genieten van vrijetijdsactiviteiten in trendy buurten van Gaza (hotels en restaurants, toeristenbungalows, winkelcentra en supermarkten, fitnesscentra, ...) en zijn, in geval van vertrek uit het land, in staat om via gespecialiseerde reisbureaus een meer comfortabele reis naar Egypte te financieren. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat de financiële middelen waarover een

Gazaanse familie beschikt in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van de Israëliëse blokkade en het politiek conflict tussen de Palestijnse Autoriteit en Hamas, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen. Het Commissariaat-generaal erkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn. Het CGVS betwist verder niet dat de plotse en hevige uitbarsting van het geweld in de Gazastrook in mei 2021 een negatieve impact heeft gehad op de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook (zie **OCHA, Response to the escalation in the oPt | Situation Report No. 10 (september 2021)**), beschikbaar op <https://www.ochaopt.org/content/response-escalation-opt-situation-reportno-10-september-2021>.

Het CGVS benadrukt evenwel dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precare omstandigheden leeft. Evenmin kan gesteld worden dat iedere burger woonachtig in de Gazastrook persoonlijk getroffen wordt door de gevolgen van de escalatie van het geweld tussen 10 en 21 mei 2021. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS wijst er in dit verband op dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 EVRM wordt vereist (EHRM, 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T. v. Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in de uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Er moet derhalve sprake zijn van **zeer uitzonderlijke omstandigheden** waarbij de humanitaire gronden die pleiten tegen verwijdering **klemmend** zijn (zie EHRM, S.H.H. v. Verenigd Koninkrijk, 29 januari 2013, § 92; EHRM, N. v. Verenigd Koninkrijk, 27 mei 2008, § 42). **U dient derhalve aan te tonen dat uw levensomstandigheden in de Gazastrook precair zijn, dat u in een situatie van extreme armoede zal belanden die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in uw elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne, en huisvesting.** Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit niet het geval is.

In het kader van onderhavig verzoek werd u immers opnieuw bevraagd naar uw persoonlijke socio-economische omstandigheden en deze van uw familieleden. Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder medische zorg nodig heeft, en dat deze haar gratis ter beschikking wordt gesteld (CGVS p.4). Wat de socio-economische situatie van uw broers en zussen betreft, dient opgemerkt te worden dat deze op heden niet als dermate precair beschouwd wordt. Uw zus F. verblijft op heden nog steeds legaal in Saoedi-Arabië, ze leeft van haar zonen die daar tewerkgesteld zijn (CGVS p.4). Uw broer Mohammad, verblijvende te Ramallah, ontvangt op heden nog pensioen vanwege zijn vorige positie bij de Palestijnse autoriteiten (CGVS p.4). Hoewel uw broer I. op heden niet werkt, doet hij beroep op liefdadigheidsorganisaties om te voorzien in zijn levensomstandigheden, u geeft aan dat hij mogelijks ook een vergoeding krijgt omwille van het overlijden van zijn zoon. Zijn woning kende schade tijdens de laatste oorlog van 2021, maar deze schade is intussen hersteld (CGVS p.4). Uw broer F. voorziet in zijn levensbehoeften met behulp van inkomsten van zijn kinderen en van hulpverlening, de woning waarin ze verblijven is in een normale staat (CGVS p.4). F. verblijft in een bewoonbare woning in de Gazastrook, haar echtgenoot was ambtenaar bij de preventieve veiligheidsdienst en krijgt hiervoor loon. U geeft aan dat hij een hoge rang had dus dat zijn loon naar behoren is (CGVS p.5). Uw broer J. verblijft op heden nog steeds in Saoedi-Arabië en stelt het op socio-economische vlak goed, hij heeft een zoon die in Turkije studeert (CGVS p.5). Uw broer F. trekt op heden ook nog steeds een loon gezien zijn werk als ambtenaar binnen de autoriteiten van Ramallah, bij de Amn Al Watani. De schade die zijn woning opliep in de laatste oorlog van 2021 is op heden hersteld (CGVS p.5). De echtgenote en kinderen van uw overleden broer G. zijn afhankelijk van hulpverlening maar kunnen voorzien in hun levensbehoeften (CGVS p.5). De echtgenoot van uw zus S. heeft sporadisch werk. Ze kunnen voorzien in hun levensbehoeften, tevens dankzij de hulp van UNRWA aangezien haar echtgenoot bij de UNRWA geregistreerd is (CGVS p.5). Wat uw echtgenote en kinderen betreffen, dient opgemerkt te worden dat zij samen met uw moeder bij uw zus verblijven aangezien uw woning schade heeft opgelopen tijdens de laatste oorlog in 2021 (CGVS p.5). Momenteel wordt deze schade hersteld door hulp van organisaties. U geeft aan dat ze op heden in staat zijn te voorzien in hun levensbehoeften, dankzij hulp van liefdadigheidsorganisaties, zo bekomen ze ook gratis drinkwater (CGVS p. 6). Op basis van het voorgaande heeft u niet aangetoond dat uw individuele situatie in de Gazastrook dermate verslechterd is en u bij terugkeer niet op steun zou kunnen rekenen.

Het CGVS benadrukt in deze bovendien het profiel van uw twee broers die in het verleden werkzaam waren bij de Palestijnse veiligheidsdiensten en hiervoor nog steeds loon ontvangen. Hoewel u aangeeft dat uw echtgenote en kinderen in moeilijke omstandigheden leven wordt vastgesteld dat ze op heden nog steeds in hun onderhoud kunnen voorzien.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een menssonwaardige situatie zou terechtkomen.

Wat de beoordeling betreft aangaande het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de eerste plaats verwezen naar de meeste recente beschikbare informatie aangaande de veiligheidssituatie in de Gazastrook.

Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire van 27 augustus 2021**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_-_gaza_situation_securitaire_20210827.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>); blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername van Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, gekenmerkt wordt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe onderbroken worden door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur ten einde ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid van de Gazanen teruggeschroefd worden. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël getroffen hebben om de Covid-19-pandemie te bestrijden zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021, relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerde de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Nadat raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2.200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade.

Tot slot komen er nog steeds regelmatige incidenten voor in de bufferzone. De Israëlische troepen beantwoorden pogingen om de bufferzone te naderen of over te steken met geweld. Dit geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, en vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in mei 2021 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de Gazastrook in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Gaza een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

In casu dient opgemerkt te worden dat u geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in uw hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen. Uit uw verklaringen blijkt dat uw familie zich telkens aan een situatie van willekeurig geweld kan onttrekken door naar uw zus te gaan. Verder blijkt nergens uit uw verklaringen dat u en uw familie niet langer op uw zus zouden kunnen rekenen indien nodig. De door u neergelegde documenten werpen geen ander licht op deze beoordeling. Dat uw huis een preciaire ligging heeft, wordt immers niet betwist, doch verwijst het CGVS naar voorgaande motivering nl. dat jullie zich steeds aan een situatie van willekeurig geweld kunnen onttrekken door naar uw zus te gaan.

U laat zodus na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Gaza. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze beoordeling ligt dan ook in lijn met de beoordeling van de RvV in de zin van artikel 48/4 § 2, c), van de Vreemdelingenwet (arrestnr. 248 877, dd. 10/02/2021).

Op basis van voorgaande dient dan ook vastgesteld te worden dat u noch de status van erkend vluchteling, noch de status van subsidiair beschermde toegekend kan worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951; van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet; van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking en rechtspleging voor het CGVS; het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid en van de samenwerkingsplicht. Na een theoretische uiteenzetting over een aantal van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen, gaat verzoeker in op de toekenning van internationale bescherming. Met betrekking tot de neergelegde documenten stelt verzoeker dat de motivering door het CGVS niet volstaat om het voorgelegde document te verwerpen. Hij stelt dat het CGVS conform de maatstaven van behoorlijk bestuur, gehouden is een pertinente analyse te vervaardigen van elk document, met name elk document zelfstandig zorgvuldig te onderzoeken en motiveren waarom, in voorkomend geval, het document in kwestie niet wordt weerhouden. Hij citeert vervolgens uit UNHCR, « *Resume Au-dela de la preuve: evaluation de la credibilite dans les systemes d'asile europeen* », Mai 2013, <https://www.refworld.org/pdfid/52ea5e194.pdf>, p. 25-26; EHRM, *M.D. en M.A. t. België*, nr. 58689/12, 19 januari 2016, § 64 en RvV, 25 april 2018, nr. 202 954. Hij wijst er op dat de Raad van State, benadrukt dat de motivering waardoor een stuk wordt verworpen op grond van het feit dat dit geen coherent en geloofwaardig asielaanvraagstuk is, niet afdoende is en dat de RvV daaruit afleidt dat men evenmin kan besluiten tot een motivering die afdoende is wanneer de verwerende partij, net zoals in onderhavig geval, een document diskwalificeert omdat het geen coherent en geloofwaardig asielaanvraagstuk is of niet van die aard is om eerder ongeloofwaardig geachte bevindingen te herstellen (RvV, 11 april 2019, nr. 219 682). Het stuk met betrekking tot het huisarrest door Al Qassam dient minstens als begin van bewijs van de vervolging door Al Qassam te worden weerhouden en hetzelfde geldt met betrekking tot het

attest van Fatah ten aanzien van het welke de verwerende partij enkel aangeeft dat het geen ander licht werpt op de appreciatie van het CGVS daar hieruit geenszins problemen in uw hoofde afgeleid kunnen worden, zonder verdere vragen te hebben gesteld aan verzoeker over de vrees die hij in dit kader zou hebben. Verzoeker stelt dat verwerende partij klaarblijkelijk tekort is geschoten in haar zorgvuldigheids- en onderzoeksplicht evenals de motiveringsverplichting, nu de beslissing noch correct in rechte noch correct in feite is gemotiveerd. Aangaande de samenwerkingsplicht wijst verzoeker op de plicht van verzoeker om aan te tonen dat er objectieve feiten bestaan die aanleiding geven tot de redelijk verwachte vervolging, maar dat niet vereist wordt dat hij aantoont dat de vervolging daadwerkelijk zal plaatsvinden. Hij wijst er op dat de verwerende partij ingeval van twijfel over de geloofwaardigheid, na te gaan of er een vrees tot vervolging of tot schade bestaat in hoofde van verzoeker bij terugkeer en verwijst vervolgens naar rechtspraak van de RVV en het arrest *M.M.* van het Hof van Justitie van 22 november 2012 en rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, die de noodzaak onderstreept van de noodzaak van een overeengekomen vaststelling van de feiten. Met betrekking tot de bescherming als Palestijn wijst hij op zijn Palestijnse origine en op het feit dat hij dicht bij de Israëlische grens woont, zoals wordt bevestigd in het in de beslissing onbesproken document van de Mokhtar. Hij stelt vervolgens dat *“Middels haar verslag van april 2021, sluit Human Rights Watch zich aan bij andere organisaties die aan het licht brengen dat Israël zich schuldig maakt aan systematische vervolging, apartheidsmisdaden, oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid ten aanzien van Palestijnen (“Global rights group accuses Israel of apartheid, persecution”, Independent, <https://www.independent.co.uk/news/global-rights-groupaccuses-israel-of-apartheid-persecution-palestinians-gaza-west-bank-one-human-rights-watch-bl838014.html>, 27 april 2021).* Hij stelt dat op deze wijze Palestijnen in hun bewegingsvrijheid in de bezette gebieden op onredelijke wijze worden ontnomen en dat Israël de dominantie van de Joodse Israëlieten op de Palestijnen beoogt, met name de dominantie van een ras op een andere in de zin van apartheid, waarbij Palestijnen het slachtoffer zijn van vervolgingsdaden *“...”* (Human Rights Watch, *“A Threshold Crossed. Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution”, <https://www.hrw.org/report/2021/04/27/threshold-crossed/israeli-authorities-and-crimes-apartheid-and-persecution>, 27 april 2021)*”). Hij betoogt verder dat de discriminerende controle van Israël op de import en export van goederen in Gaza ervoor zorgt dat 80 % van de bevolking afhankelijk is van voedselbijstand en dat basisbehoeften mankeren. Hij stelt dat in 2008 Israël het strikt noodzakelijk aantal calorieën berekende om niet ondervoed te geraken teneinde enkel import van het broodnodige toe te staan zonder van ondervoeding te worden beschuldigd. Daarnaast verklaarde Israël alles te willen doen om de Gazaanse economie op de rand van de afgrond te houden en citeert opnieuw uit het voormelde arrest van Human Rights Watch. Hij wijst er op dat hierbij komt dat Israël zelf de voedselproductie in Gaza met de grond gelijk maakt door landbouwgronden onbruikbaar te maken en de zone waaruit gevist kan worden aan te tasten of vissers te belagen zodat het aantal vissers van 10.000 in 2000 is gedaald tot 4.000 in 2017 waarvan slechts de helft actief is *“...”* (HRW). Steeds onder verwijzing naar het HRW rapport stelt verzoeker dat HRW oproept tot de *“stopzetting van de van de misdaden van apartheid, van de vervolging, van de misdaden tegen de mensheid en van de oorlogsmisdaden die Israël pleegt ten aanzien van de Palestijnen. Human Rights Watch wijst erop dat deze misdaden ook mogelijk gemaakt worden door de Palestijnse autoriteiten zelf: “...”* en een onderzoek vordert met betrekking tot de systematische discriminatie en repressie gebaseerd op een groepsidentiteit in de bezette gebieden en Israël: *“...”*. Hij stelt dat hieruit voldoende blijkt dat Palestijnen op grond van hun afkomst het slachtoffer zijn van systematische vervolging en discriminatie vanwege Israël, soms in samenwerking met de Palestijnse overheid zelf, zodat verzoeker een reëel risico op vervolging kent in geval van terugkeer op grond van zijn groepsidentiteit conform artikel 48/3 § 4 van de Vreemdelingenwet. Ondergeschikt moet verzoeker subsidiaire bescherming worden verleend ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de bescherming op grond van de ligging van de woning van verzoeker en van de algemene situatie wijst verzoeker er op dat verwerende partij niet betwist dat de woning van verzoeker aan de grens ligt. Hij betoogt dat *“De verzoekende partij legde tijdens haar interview tevens foto's neer van de schade aan haar woning ten gevolge van de oorlog van 2021 evenals van de naast haar woning gebombardeerde tunnel. Ze legde tevens een attest neer van de mukhtar waarin bevestigd wordt dat haar woning vaak getroffen wordt door militaire operaties gelet op de ligging aan de grens.”* Hij citeert zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (p. 6) en stelt dat *“Hieruit blijkt bijgevolg dat het enkel uit financiële overwegingen dat de verzoekende partij niet in staat is te verhuizen. De moeder en het gezin van de verzoekende partij leven van de hulp van liefdadigheidsorganisaties zonder te kunnen rekenen op financiële steun door familieleden in het buitenland.”* Voorts stelt verzoeker dat betreffende de woning die in 2021 werd getroffen door een raket de herstellingen nog niet volledig zijn uitgevoerd en citeert zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (p. 5). Hij betoogt dat dit getuigt van het gevaar voor verzoeker om terug te keren en dat hij door de ligging van zijn woning ook een verhoogd risico vertoont om het slachtoffer te worden van ernstige schade als gevolg van het willekeurig geweld.

Het is volgens verzoeker namelijk niet uit keuze maar uit gebrek aan financiële middelen dat verzoeker, zijn moeder en gezin zich niet elders kunnen vestigen dan aan de grens.

Hij stelt vervolgens dat verwerende partij naar haar COI Focus van augustus 2021 verwijst en citeert passages op pagina's 14 en 23 van deze COI Focus. Verzoeker stelt dat de oorlog van 2021 de zwaarste vormt sedert 2014 met een belangrijk aantal burgerslachtoffers en dat deze elementen getuigen van de ernst van het gevaar volgend uit het blindelings geweld voor eenieder in Gaza. Hij argumenteert vervolgens: *"Men leest namelijk over de oorlogsvoering in Gaza dat er geen aanduiding bestaat dat de door Israël bepaalde Hamastargets werkelijk door Harnas gebruikt werden: "..."* (BBC, *"Israeli strikes on Gaza high-rises may be war crimes - Human Rights Watch"*, <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-58305586>, 23 augustus 2021 en HUMAID, M. (*"Can't feel optimistic': Gaza Palestinians struggle after Israeli offensive"*, Al Jazeera, <https://www.aljazeera.com/news/2021/9/13/frustration-over-Raza-reconstruction-after-latest-offensive>, 13 september 2021). Vervolgens wijst verzoeker er op dat na de gevechten van mei 2021 er door Israël verdere aanslagen werden gepleegd op Gaza in het kader van dit aanhoudend conflict onder andere in juni 2021, september 2021 en in december 2021- januari 2022 (Euronews, *"Israeli airstrikes target Gaza sites after Palestinians launch incendiary balloons"*, <https://www.euronews.com/2021/06/16/israeli-airstrikes-target-Raza-sites-3fter-palestinians-launch-incendiary-balloons>, 16 juni 2021; HUMAID, M., *"Israel hits Hamas targets in Gaza as hostilities escalate"*, Al Jazeera, <https://www.aljazeera.com/news/2021/9/13/israel-hitshamas-targets-in-gaza-as-hostilities-enter-fourth-day>, 13 september 2021; Al Jazeera, *"Three Palestinians wounded by Israeli tank fire on Gaza"*, <https://www.aljazeera.com/news/2021/12/29/three-palestinianswounded-in-israeli-tank-fire-on-gaza>, 29 december 2021; Al Jazeera, *"Israel hits Hamas positions in Gaza after rocket attacks"*, <https://www.aljazeera.com/news/2022/1/2/israel-strikes-gaza-after-rocket-attacks-army>, 2 januari 2022.

Verzoeker besluit dat hij in geval van terugkeer een werkelijke vrees vertoont op vervolging, minstens op ernstige schade ten aanzien van dewelke hij een verhoogd risico heeft door de ligging van zijn woning en dat men niet kan stellen dat hij bij terugkeer kan rekenen op een doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde de vluchtelingenstatus of ondergeschikt de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en de aanstelling BJB toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verwerende partij legt een aanvullende nota dd. 24 maart 2022 neer waarin in toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet volgend nieuw element ter kennis wordt gebracht: COI Focus *"Palestine. Territoires palestiniens - Gaza. Situation sécuritaire"* van 27 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_territoire_palestinien_-_gaza_situation_securitaire_20210827.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Verwerende partij legt een tweede aanvullende nota dd. 30 maart 2022 neer waarin zij meedeelt te hebben vastgesteld dat de URL weergegeven in de aanvullende nota dd. 24 maart 2022 naar een oudere versie van de (COI Focus *Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*) verwijst en de correcte URL overmaakt.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna *"Kwalificatierichtlijn"*) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *“indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”* (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de indiening van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming een kopie van de eerste pagina van zijn Palestijnse paspoort en een kopie van zijn Palestijnse identiteitskaart heeft neergelegd, alsook een kopie van de Palestijnse identiteitskaart van zijn echtgenote, een kopie van zijn huwelijksakte, kopieën van de geboorteaktes van zijn vier kinderen en een kopie van de identiteitskaart van zijn moeder. De Raad stelt vast dat zijn Palestijnse origine niet ter discussie staat, noch het gegeven dat verzoeker afkomstig is van Abasan Al-Kabira (Khan Younis) in Gaza.

Zoals reeds aangehaald werd het derde verzoek om internationale bescherming, dat het voorwerp uitmaakt van het huidige beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, door de commissaris-generaal ontvankelijk verklaard op 28 juni 2021. In het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming werd verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat (i) verzoeker naliet zijn originele paspoort neer te leggen en vermoed wordt dat hij doelbewust documenten achterhoudt om een grondig onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming te beletten, wat zijn algehele geloofwaardigheid in gedrang brengt; (ii) geen geloof wordt gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten in 2008 omdat het opmerkelijk is dat Al Qassam zich zou wenden tot een lid uit een Fatah-getrouwe familie om hem te rekruteren als informant en het niet overtuigend is dat zij hem eerst ernstig zouden toetakelen en vervolgens geen enkele poging zouden ondernemen om hem alsnog te dwingen voor hen te gaan werken; (iii) hij wat de problemen met Al Qassam in 2001-2012 betreft, in zijn verklaring volgend verzoek verklaart te zijn gefolterd naar aanleiding van zijn kritiek op de raketlanceringen en daarvan tijdens het persoonlijk onderhoud geen gewag maakt, en verder niet blijkt dat hij in de negatieve aandacht stond van Al Qassam aangezien hij al na enkele uren kon beschikken en hij daarna verder bleef wonen in zijn eigen woning en zijn kapperszaak uitbaatte; (iv) aan de doodsb bedreigingen die hij zou hebben ontvangen in januari 2018 omdat hij jongeren zou hebben afgeraden deel te nemen aan de Great March of Return geen geloof kan worden gehecht aangezien uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze mars begon op 30 maart 2018 en niet eind 2017 zoals hij beweert, (v) de door hem neergelegde documenten geen ander licht werpen op deze appreciatie; (vi) nergens uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat er in zijn hoofde ernstige en concrete veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten; (vii) de commissaris-generaal na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig, veralgemeend geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, dan wel aan een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en (viii) de commissaris-generaal van oordeel is op basis van de informatie van het administratief dossier dat het op dit ogenblik mogelijk is terug te keren naar de Gazastrook. De beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 248 877 van 10 februari 2021.

De Raad herinnert er aan dat hij niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen deze beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

Verzoeker legt bij de indiening van zijn derde, ontvankelijk verklaarde verzoek om internationale bescherming een aantal documenten neer die betrekking hebben op zijn vluchtmotieven, met name een attest van Fatah; een brief van Al-Qassam, een brief van de Mukthar en een aantal foto's van zijn huis. Via een email van zijn advocaat dd. 27 september 2021 legt verzoeker ook een Engelstalig attest neer van de Gemeente Abasan Al-Kabira van 25 augustus 2021.

5.4. Uit zijn verklaringen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dat verzoeker zich vooreerst nog steeds beroept op de vluchtmotieven die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming en stelt dat zijn problemen met Al Qassam nog steeds actueel zijn aangezien zijn kinderen en broer werden aangesproken over de verblijfplaats van verzoeker (verklaring volgend verzoeker, punt 19; notities PO, p. 7). Ter staving van zijn verklaringen over zijn problemen met Al Qassam legt verzoeker een kopie voor van een document dat volgens zijn toelichting tijdens het persoonlijk onderhoud, betrekking heeft op het feit dat hij onder huisarrest werd geplaatst door Al Qassam. Volgens zijn verklaringen dateert het document van februari 2018 en dus van voor zijn vlucht uit Gaza op 10 april 2018. Verzoeker legt ook een kopie neer van een brief van Fatah die volgens de toelichting verschaft door de verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud betrekking heeft op het feit dat verzoeker "van Fatah" was (notities PO, p. 7). Verzoeker licht hierbij toe dat hij lid was van de provincieraad van Fatah, dat hij bij de afdeling zat van de martelaars al Ahsan en zorgde voor sociale activiteiten. Geconfronteerd met het gegeven dat hij tijdens zijn vorig verzoek verklaard had geen lid te zijn van een politieke beweging, verklaart verzoeker "ja, het is geen politieke activiteit, gewoon evenementen en festivals organiseren en mee doen. CG: dus eigenlijk sociaal? Vz: Ja" (notities PO, p. 7).

Waar verzoeker aanvoert dat deze door verzoeker neergelegde documenten minstens als begin van bewijs van de vervolging van verzoeker door Al Qassam moet worden weerhouden en dat verwerende partij haar zorgvuldigheids-en onderzoeksplicht heeft geschonden omdat zij zich beperkt tot de stelling dat deze documenten slechts kopieën zijn en geen coherent en geloofwaardig asielrelaas ondersteunt, wijst de Raad op het volgende. Artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet legt de verplichting op het verzoek om internationale bescherming op individuele, objectieve en onpartijdige wijze te beoordelen en daarbij rekening te houden onder meer met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoeker de gelegenheid heeft gekregen om de door hem voorgelegde documenten toe te lichten en dat hij werd geconfronteerd met de opmerkingen van de dossierbehandelaar van het CGVS. Zo van verzoeker inderdaad niet kan verwacht worden dat hij aantoonde dat de gevreesde vervolging daadwerkelijk zal plaatsvinden, komt het wel aan verzoeker toe zijn vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken door de redelijke waarschijnlijkheid ervan aan te tonen. *In casu* stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over zijn problemen met Al Qassam die zich op verschillende tijdstippen zouden hebben voorgedaan tussen 2008 en 2018 niet geloofwaardig werden bevonden in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming. Ook de concrete vluchtaanleiding van verzoeker, met name dat hij in januari 2018 doodsbedreigingen zou hebben ontvangen van Al Qassam omdat hij in zijn kapsalon jongeren zou ontraden hebben om deel te nemen aan de Great March of Return, werd ongeloofwaardig bevonden omdat verzoeker de start van deze goed gedocumenteerde betogingen verkeerd in de tijd situeerde waardoor hij onmogelijk om die reden doodsbedreigingen kan hebben ontvangen van Al Qassam in januari 2018 en hij verder ook de tweede bedreiging in maart 2018 niet exact kan situeren en volgens de objectieve landeninformatie Hamas pas in oktober-december 2018 de controle van deze betogingen, die aanvankelijk werden georganiseerd door het maatschappelijk middenveld, trachtte over te nemen. Het is aan de verzoeker om zijn vrees voor vervolging voor Al Qassam concreet aannemelijk te maken. Verzoeker geeft evenwel geen andere toelichting bij zijn vrees voor vervolging door Al Qassam omwille van de eerder door hem ingeroepen redenen - met name het feit dat hij jongeren zou afgeraden hebben deel te nemen aan de voormelde betogingen, de pogingen van Al Qassam in 2008 om hem te rekruteren als informant en de kritiek die hij in 2011-2012 en 2014 zou hebben geuit op Hamas - dan dat zijn kinderen en broer nog steeds worden aangesproken door Al-Qassam over waar verzoeker zich bevindt. Verder stelt de Raad vast dat legt verzoeker het document van Al Qassam pas voor het eerst voorlegt bij de indiening van zijn derde verzoek, terwijl het volgens zijn verklaringen dateert van februari 2018 en dus voor zijn vertrek uit Gaza op 10 april 2018. In dit verband stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker in het kader van zijn vorig verzoek nooit gewag maakte van het feit dat hij huisarrest zou gekregen hebben omwille van zijn problemen met Al Qassam in februari 2018. Verder kan verzoekers verklaring dat hij dit document niet eerder had, *in casu* niet overtuigen. Verzoeker verklaart immers dat hij het document via Whatsapp kreeg maar licht verder niet toe waarom hij het plots in 2021 in zijn bezit kreeg of waarom hij het niet vroeger kon neerleggen. Hetzelfde geldt voor het document van Fatah, dat nu voor het eerst wordt neergelegd door verzoeker.

De Raad wijst er op dat verzoeker in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming verklaarde dat hij nooit banden heeft gehad met Fatah, dat hij zelf niet aangesloten is bij Fatah maar dat mensen hem wel zien als iemand van Fatah omwille van de positie van zijn familie (notities PO 27 november 2019, p. 15-16). Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker evenwel dat hij lid is van Fatah sinds 1998 en lid was van de provincieraad van Fatah, zoals hierboven reeds aangehaald. De Raad kan slechts vaststellen dat hij in het kader van beide verzoeken tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot zijn lidmaatschap van Fatah. In deze omstandigheden, kan het voorgelegde attest van Fatah dat door verzoeker wordt neergelegd ter staving van zijn eerder aangevoerde specifieke problemen met Al Qassam geen ander licht werpen op zijn eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn beweerdde problemen met Al Qassam. Bovendien toont verzoeker hiermee nog steeds niet aan waarom Al Qassam hem, als lid van een Fatah-getrouwe familie zou trachten te rekruteren als informant, zoals werd vastgesteld door verwerende partij en door de Raad in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming.

Gelet op verzoekers verklaringen samengelezen met zijn verklaringen over het attest van Fatah en het schrijven van Al Qassam, komt de Raad tot de vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerdde problemen met Al Qassam, die reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming, aannemelijk te maken. Deze elementen zijn niet van aard om aan te tonen dat de eerdere beoordeling van deze problemen anders zou zijn geweest indien deze documenten en verzoekers huidige verklaringen ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegd. Verzoeker brengt geen andere concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij actueel andere specifieke problemen heeft met Hamas of Al Qassam of dat hij op dit ogenblik door hen om andere redenen zou worden geïsoleerd.

Verzoekers theoretische betoog met betrekking tot de onderzoeksplicht en samenwerkingsplicht van verwerende partij kan niet tot een andere beoordeling leiden. Hij gaat hiermee immers al te gemakkelijk voorbij aan het feit dat zijn verklaringen afgelegd in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming om de hierboven uiteengezette redenen ongeloofwaardig zijn bevonden en geeft ook in het verzoekschrift geen verdere toelichting waarom het schrijven van Al Qassam pas nu door hem kan worden voorgelegd, noch reikt hij concrete elementen aan waarom deze documenten samen gelezen met zijn verklaringen volstaan om aan te tonen dat de eerdere bevindingen met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake zijn beweerdde problemen met Al Qassam anders zouden zijn geweest indien zij toen hadden voorgelegd.

5.5. In zoverre verzoeker zich beroept op zijn hoedanigheid als Palestijn *an sich* om een vrees voor vervolging aan te tonen op grond van zijn "*groepsidentiteit*", conform artikel 48/3, § 4 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad op het volgende. Waar verzoeker wijst op een rapport van Human Rights Watch waaruit zou blijken dat "*Israël zich schuldig maakt aan systematische vervolging apartheidsmisdaden, oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid ten aanzien van Palestijnen*", is de Raad van oordeel dat uit de informatie die voorligt niet kan worden geconcludeerd dat de schendingen van fundamentele rechten en het internationale humanitaire recht, die zich herhaaldelijk voordoen in de Gazastrook, heden neerkomen op een voortdurende vervolging die de burgerbevolking van Gaza als geheel treft. De Raad betwist niet dat momenteel in Gaza sprake is van grote onveiligheid en een willekeurige staat van geweld, maar hij is van mening dat, in het licht van de informatie die hem door de partijen is meegedeeld, niet kan worden geconcludeerd dat deze onveiligheid en deze staat systematisch alle inwoners van Gaza zouden treffen zonder dat een individuele analyse van hun situatie noodzakelijk is. Een gegronde vrees voor vervolging dient bijgevolg *in concreto* te worden aannemelijk gemaakt en verzoeker blijft wat dit betreft in gebreke.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden en door hem voorgelegde documenten in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in Gaza, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar Gaza met Hamas/Al Qassam omwille van zijn voorgehouden problemen met Al Qassam wegens zijn beweerdde weigering om als informant te opereren, zijn beweerdde kritiek op Hamas in 2014 en het feit dat hij jongeren aanraadt om niet deel te nemen aan de terugkeermarsen.

5.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. “§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2(f) en 15 van de Richtlijn 2011/95/EU (voorheen oude artikelen 2(e) en 15 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming). Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie aangebracht door partijen blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Gaza.

6.3.1. In zoverre verzoeker zich, wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in de artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroep op de aangevoerde problemen met Al Qassam, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen waarbij geconcludeerd werd dat hij de voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt.

6.3.2. Verzoeker beroept zich eveneens op de slechte leefomstandigheden in Gaza en op het feit dat zijn woning tijdens de laatste oorlog van mei 2021 beschadigd werd door een raket. Volgens verzoekers verklaringen verbleven zijn moeder, echtgenote en kinderen op het ogenblik van de inslag van de raket bij zijn zus en werd tijdens het ogenblik van het persoonlijk onderhoud begonnen met het herstel maar zouden zijn echtgenote, kinderen en moeder naar hun woning terugkeren van zodra deze hersteld is. Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat zij ondertussen naar de woning zijn teruggekeerd.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43). Er moet hierbij een onderscheid worden gemaakt tussen twee situaties.

De eerste situatie betreft een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld in het lopende gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, par. 35). De tweede situatie betreft de situatie waar er willekeurig geweld bestaat – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die voor hem het risico,

verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C465/07, par. 39).

Uit de COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 27 augustus 2021 en de COI Focus "*Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire*" van 14 februari 2022 blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, sinds de machtsovername door Hamas en de daaropvolgende installatie van de Israëlische blokkade, wordt gekenmerkt door kleinschalige schermutselingen tussen de Israëlische strijdkrachten en Hamas, die af en toe worden onderbroken door escalaties van grootschalig geweld. Hamas zet Israël onder druk door het gebruik van raketten en mortiervuur om ervoor te zorgen dat de beperkingen op de bewegingsvrijheid worden teruggeschoefd. De Israëlische strijdkrachten gebruiken op hun beurt hun militaire macht en de blokkade om Hamas te dwingen tot kalmte. Af en toe, wanneer één van de partijen in het conflict bepaalde grenzen heeft overschreden, komt het tot een korte maar intense escalatie van geweld. Dit was bijvoorbeeld het geval in 2014, toen Israël er de grootschalige militaire operatie 'Operatie Beschermde Rand' startte, de meest verwoestende operatie in de Gazastrook sinds 2007; maar ook in mei 2021, toen Israël opnieuw overging tot intense bombardementen in de operatie 'Gardiens des murs'.

Sinds 15 mei 2018, de datum waarop Hamas en Israël informele onderhandelingen gestart zijn, is het geweld aan Palestijnse zijde (grensgeweld, ballon- en raketaanvallen) gereactiveerd, telkens Hamas van mening is dat Israël zijn verplichtingen niet nakomt. Dit geweld wordt beantwoord met Israëlische represailles in de vorm van luchtbombardementen in combinatie met economische restricties.

Op 19 mei 2020 heeft de Palestijnse autoriteit, als reactie op het voornemen van Israël om bepaalde delen van Judea en Samaria te annexeren, aangekondigd dat zij zich niet langer gebonden achtte aan de overeenkomsten afgesloten met Israël en de Verenigde Staten en dat zij alle militaire en civiele coördinatie met Israël heeft stopgezet. Naast het verbreken van deze overeenkomsten heeft de dreiging van annexatie aan Palestijnse zijde aanleiding gegeven tot raketbeschietingen, gevolgd door Israëlische bombardementen, waarbij materiële schade werd aangericht en gewonden vielen.

Een volgende escalatie van het geweld tussen de partijen vond plaats in de tweede helft van augustus 2020, onder meer door het oplaten van zogenaamde brandballonnen. Als onderdeel van een staakt-het-vuren op 31 augustus 2020 heeft Israël ermee ingestemd om, in ruil voor een terugkeer naar kalmte, de uitvoering van de in 2019-2020 genomen maatregelen, waaronder de verhoging van het aantal werkvergunningen, export en import van diverse goederen en de uitbreiding van het visgebied, voort te zetten, alsook om de levering van elektriciteit te vergroten, medische apparatuur te leveren voor de bestrijding van Covid-19 en grote infrastructuurprojecten te lanceren.

Vanwege de maatregelen die Hamas en Israël hebben getroffen om de Covid-19-pandemie te bestrijden, zijn de inwoners van de Gazastrook gedurende de periode van 1 januari 2020 tot begin mei 2021 relatief gespaard gebleven van geweld. In november en december 2020 vonden er Israëlische bombardementen op Hamasdoelwitten plaats als vergelding voor raketbeschietingen. Er vielen geen slachtoffers. De protesten in het kader van de Grote Mars van Terugkeer, die eind december 2019 werden onderbroken, werden niet hervat in 2020.

In mei 2021 flakkerden de vijandelijkheden tussen Hamas en Israël opnieuw op na verschillende maanden van kalmte in de Palestijnse gebieden. De plotse en hevige uitbarsting van het geweld volgde op weken van oplopende spanningen omwille van de gedwongen uitzetting van Palestijnse gezinnen in Oost-Jeruzalem en de toegangsbeperkingen die Israël oplegde aan gelovigen in de Oude Stad. Na raketaanvallen op Jeruzalem voerden de Israëlische strijdkrachten van 10 tot 21 mei luchtaanvallen uit op het Gazaanse grondgebied, terwijl Palestijnse groeperingen op hun beurt duizenden raketten op Israël afvuurden. Tijdens dit 11-daagse conflict werden er in Gaza 260 Palestijnen, waarvan minstens de helft burgers, gedood en raakten meer dan 2200 Palestijnen gewond. Op 21 mei 2021 trad een staakt-het-vuren in werking. Niettegenstaande er sprake was van sporadische lanceringen van brandballonnen gericht op het Israëlisch grondgebied en doelgerichte Israëlische vergeldingsaanvallen, bleef de situatie op het terrein in de weken na het staakt-het-vuren rustig. Op 16 augustus 2021 werd voor het eerst sinds het staakt-het-vuren in mei een Palestijnse raket onderschept door het Israëlische antiraketsysteem. De raket veroorzaakte geen gewonden of schade. Er werden vijandelijkheden van lage intensiteit gerapporteerd tussen midden augustus en midden september 2021 maar in de maanden oktober, november en december 2021 werden geen noemenswaardige incidenten gerapporteerd (COI Focus, 14 februari 2022, p. 15-16). Op 1 januari 2022 werden twee raketten afgevuurd naar Israël die in de zee terechtkomen.

Dit wordt toegeschreven aan een technisch probleem maar worden door Israël gezien als een provocatie waarop Hamas doelwitten worden gebombardeerd, waarin 3 Palestijnen gewond raken. In 2021 overlijdt het merendeel van de Palestijnse slachtoffers tijdens de luchtaanvallen van Israël in de oorlog van mei 2021 (COI Focus 14 februari 2022, p. 25).

Daarnaast komen er nog steeds incidenten voor in de zogenaamde bufferzone (“*zone-tampon*”), de toegestane zone waarbinnen kan worden gevist. In deze zone, die in 2019 negentien keer gewijzigd werd, wordt door het Israëlische leger, dat gerechtigd is om het vuur te openen op alle Palestijnen die zich in dit gebied begeven, zelfs als ze niemand bedreigen, gewelddadig gereageerd op het benaderen of betreden ervan. Dit type geweld treft voornamelijk de lokale bewoners, boeren, vissers. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, blijft gering. Van 11 tot 24 januari 2022 worden volgens OCHA regelmatig waarschuwingsschoten gelost door de Israëlische troepen in de nabijheid van de bufferzone of de kust om toegangsbepalingen te laten respecteren, maar hierbij wordt niemand gewond (COI Focus, 14 februari 2022, p. 21).

De Raad betwist niet dat er sprake is van een gewapend conflict in de Gazastrook en dat de situatie aldaar wordt gekenmerkt door grote onveiligheid en een willekeurige staat van aanhoudend geweld. Om uit te maken er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van “*willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict*”, kan rekening worden gehouden met onder meer de intensiteit van de gewapende confrontaties, het organisatieniveau van de betrokken strijdkrachten en de duur van het conflict, als elementen die in aanmerking moeten worden genomen bij de beoordeling van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, alsook met andere elementen, zoals de geografische omvang van de situatie van willekeurig geweld, de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugzending naar het betrokken land of gebied en het eventueel opzettelijke geweld dat door de strijdende partijen wordt uitgeoefend tegen burgers (HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43). De Gazastrook heeft in mei 2021 weliswaar een plotse en hevige uitbarsting van geweld gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde zijn gevallen, doch er is actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten.

Gelet op het geheel van de beschikbare informatie, besluit de Raad dat er heden in de Gazastrook geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van het gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie met betrekking tot de mate van het willekeurig geweld niet correct dan wel niet actueel zou zijn of tot een andere beoordeling kan leiden. De door verzoeker in het verzoekschrift bijgebrachte landeninformatie en persartikels dateren van voor de door verwerende partij bijgebrachte COI Focus van 14 februari 2022 en ligt bovendien in dezelfde lijn van deze informatie.

In de geciteerde persartikels en het rapport van Human Rights Watch wordt bevestigd dat ook na mei 2021 nog Israëlische beschietingen op Gaza plaatsvonden maar hieruit kan niet besloten worden dat de bestaande analyse van de mate van het willekeurig geweld in Gaza niet langer accuraat is.

6.3.3. Het is evenwel onmiskenbaar zo dat de veiligheidssituatie in Gaza nog steeds precair, volatiel, complex, problematisch en ernstig is en dat de situatie in Gaza nog steeds gekenmerkt wordt door willekeurig geweld. Bijgevolg bevindt verzoeker zich in de tweede hypothese en moet worden nagegaan of er voor hem persoonlijke omstandigheden voorhanden zijn die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert. Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een preciaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.

Zoals reeds aangehaald verklaart verzoeker dat zijn woning tijdens de laatste oorlog in mei 2021 door de Israëlische bombardementen werd beschadigd. Hij legt ter staving een aantal foto's neer van zijn beschadigd huis, foto's van een tunnel naast zijn huis die gebombardeerd is en een Engelstalig document opgemaakt door de Mukthar, ondertekend door Dr. A.A.-Z., Mayor of Abasan Al-Kabira dd. 25

augustus 2021 waarin wordt bevestigd dat verzoeker een inwoner is van Abasan Al-Kabira, gelegen dicht bij de pre-1967 grens en dat dit een plaats is die altijd geraakt wordt door Israëlische militaire operaties.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing verzoekers verklaringen over de schade aan hun huis ten gevolge van de bombardementen in mei 2021 en de ter staving voorgelegde documenten niet in twijfel worden getrokken door verwerende partij. Evenmin wordt de precare ligging van het huis van verzoeker aan de grens met Israël in Khan Younes (Abassan al-Kabira), betwist. Verder stelt de Raad vast dat volgens de recente COI Focus van 14 februari 2022 het gebied ten oosten van Khan Younes het meest werd gevisieerd door Israëlische beschietingen tijdens de laatste oorlog van mei 2021 (COI Focus, p. 8, 24). Verder uit verzoeker eveneens tijdens het persoonlijk onderhoud afgenomen in het kader van zijn huidig verzoek de hypothese dat er een tunnel onder zijn huis is waardoor zijn huis gevisieerd wordt door de bombardementen (notities, PO, p. 8).

In zoverre door de Raad in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd vastgesteld dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden deed gelden die het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen, liggen aldus nieuwe elementen voor die dateren van na zijn arrest van 10 februari 2021 waardoor voormelde beoordeling niet langer kan worden aangehouden.

Hoewel verzoekers familie in het (recente) verleden bij verzoekers zus terecht konden in geval van bombardementen, blijkt uit het de lezing van het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten inzake de beschadigingen van hun woning ten gevolge van de Israëlische beschietingen in mei 2021 samen gelezen met de recente landeninformatie dat de precare ligging van zijn woning het risico voor verzoeker (en zijn gezin) verhoogt om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Gaza. De Raad stelt vast dat er in die mate sprake is van een verscherpte lokale vatbaarheid en dat niet kan blijken dat verzoeker (en zijn gezin) over de financiële middelen beschikken om zich aan dit verhoogd risico te onttrekken door te verhuizen naar een andere locatie binnen Gaza.

Zo stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming, zoals terecht opgeworpen in het verzoekschrift, uitdrukkelijk verklaart dat hij en zijn familie zich niet elders in Gaza kunnen vestigen omwille van het gebrek aan financiële middelen (notities PO, p. 6). Ook uit zijn overige verklaringen blijkt dat zijn gezin in een zeer precare socio-economische situatie verkeert, die mede ten gevolge van de oorlog in mei 2021 verder verslechtert is. Zo wijst verzoeker er op dat zijn echtgenote, kinderen en moeder momenteel leven van liefdadigheidsorganisaties en dat USAID om de drie maanden voedselpakketten geeft. Verzoeker stelt weliswaar dat zij eten hebben en water maar dat de situatie heel precair is, dat ze geen elektriciteit noch drinkwater hebben, dat zij geen generator hebben voor elektriciteit omdat dit te duur is; dat het water dat zij van de gemeente krijgen enkel geschikt is om te koken en te wassen en dat zij drinkwater halen bij waterzuiveringsinstallaties van liefdadigheidsorganisaties (notities PO, p. 6). Hoewel verzoeker verklaart dat zij dit drinkwater gratis krijgen, stelt de Raad vast dat de door verzoeker geschetste levensomstandigheden wijzen op een zeer substantiële verslechtering van de levensomstandigheden van zijn gezin, dat volkomen afhankelijk is van de hulp van liefdadigheidsorganisaties om in hun levensonderhoud te voorzien. Er kan dan ook aangenomen worden dat verzoeker en zijn gezin heden niet over voldoende financiële middelen beschikken om zich elders in Gaza te vestigen.

In dit verband moet verder ook rekening worden gehouden met de precare socio-economische situatie waarin ook zijn andere familieleden verkeren en die volgens zijn verklaringen eveneens verder verslechterd is na de oorlog van mei 2021. Zo verklaart verzoeker dat zijn gezin, zeker na de laatste oorlog, niet kan rekenen op de steun van zijn familieleden, waarvan een aantal zelf afhankelijk zijn van UNRWA bijstand (notities PO, p. 6 en 7). Volgens verzoekers verklaringen is ook zijn zus S. die in Khan Younis woont en waar zij in het (recente) verleden konden schuilen voor bombardementen, deels afhankelijk van UNRWA bijstand en konden zij er bovendien niet zo lang konden blijven omdat het een huis is dat amper groot genoeg is voor haar man en kinderen (notities PO, p. 3). In de huidige omstandigheden en gelet op de financiële crisis waarin UNRWA verkeert, lijken de mogelijkheden voor verzoekers zus S. om verzoeker en zijn gezin te blijven opvangen in geval van beschietingen door het Israëlische leger, dan ook verder gehypothekeerd.

Bovendien stelt de Raad vast dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, hoewel in sommige gevallen het Israëlische leger bepaalde bombardementen vooraf aankondigt, dit niet systematisch gebeurt en dat volgens de NGO BTselem tijdens de oorlog in mei in veel gevallen niemand werd gewaarschuwd en hele families zijn omgekomen in hun huizen (COI Focus, 14 februari 2022, p. 19).

Gelet op deze nieuwe ontwikkelingen, de verslechterde socio-economische situatie van verzoekers gezin en deze van zijn familieleden, waaronder verzoekers zus S., de escalatie van het geweld in mei

2021, de precare ligging van verzoekers woning en de opflakkingen van geweld na mei 2021 in januari 2022 weer lijken toe te nemen (COI Focus, 14 februari 2022, p. 16, 21), stelt de Raad vast dat in hoofde van verzoeker en zijn gezin er heden niet van uitgegaan kan worden dat zij er steeds zullen in slagen om zich tijdig te onttrekken aan het willekeurig geweld, en dat zij verder niet over voldoende financiële middelen beschikken om op permanente wijze naar een andere locatie te verhuizen.

De Raad stelt vast dat de voormelde persoonlijke omstandigheden ertoe leiden dat verzoeker een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon ten gevolge van het willekeurig geweld in Gaza. Verder stelt de Raad vast dat uit het rechtsplegingsdossier niet kan blijken dat verzoeker over een intern beschermingsalternatief in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet beschikt en dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat één van de uitsluitingsgronden van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet van toepassing is op verzoeker.

Gelet op de bovenvermelde persoonlijke omstandigheden van verzoeker en mede in acht genomen de mate van het willekeurig geweld in Gaza, is de Raad van oordeel dat *in casu* zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Gaza, er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om de overige middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET